

## Erdélyben – A természeti értékek mentén

2018. szeptember 24-28 között osztályom tanulóival, a hetedik osztállyal, valamint Blahó Éva és Virágné Csábi Viola tanár nénikkel egy felejthetetlen erdélyi utazáson vettünk részt.

Természetesen a munka jóval korábban kezdődött. Megírtuk, benyújtottuk pályázatunkat, majd az elbírálás után szeptember elejétől a gyerekekkel is megkezdtük a munkát. Erdély történelméről, természeti kincseiről, földrajzi adottságairól, a magyar lakta területekről először Éva néni, majd csoportokban a diákok tartottak egymásnak képekkel, mondákkal tarkított előadásokat.

Az előzetes ismeretszerzés mindenki érdeklődését felkeltette, a kirándulást megelőző héten már legtöbbit csak az utazásról beszélgettek a gyerekek, nagyon várták.

24-én reggel el is indultunk. Sajnos végig esett az eső, azonban ez nem tartott vissza bennünket, hogy Királyhágónál, akár esőkabátban is, de megnézzük a kilátást; Kolozsváron egy pillantást vessünk Mátyás király emlékművére. A tízórás utazás végén megérkeztünk Farkaslakára. Mindenkinek rendkívül jól esett az étteremben a finom székely vacsora. Vendéglátóink már a kanalak csörgéséből tudták, jól laktak a gyerekek, ízlett nekik az étel, és ez minden este így volt.

Másnap rövidebb távolságot tettünk meg. Parajdon a sóbányában lenyűgözte a gyerekeket a hatalmas tér, a hely nyújtotta szórakozási lehetőségek. Korondon pedig kedvére nézelődhetett, vásárolhatott mindenki a szebbnél szebb fazekas, illetve fából faragott tárgyakból. Miután visszatértünk Farkaslakára megkoszorúztuk Tamási Áron sírját és ezt követően meglátogattuk és megajándékoztuk a helyi iskola 7. osztályának tanulóit. Diákjaink jókedvűen fociztak, kézilabdáztak a helyi gyerekekkel. Az esti séta folyamán ellátogattunk Tamási Áron szülőházához is. Ismét egy élményekkel teli napot töltöttünk Erdélyben.

A harmadik napon újra hosszabb útra vállalkoztunk. Ellátogattunk a Békás-szorosba. Rengeteg képet készítettek a gyerekek. Hihetetlen volt számukra, hogy ilyen természeti képződmények is léteznek. Visszafelé úton a Gyilkos-tónál megcsodálhattuk az ágaskodó fenyőcsonkokat, és megkóstoltuk az erdélyi kürtöskalácsot. A gyerekek számára ez volt a legemlékezetesebb, legszebb nap. A következő napon Szejkefürdön végigsétáltunk a gyönyörű székely kapu soron, egészen Orbán Balázs sírjáig, majd a székelyudvarhelyi szoborpark megtekintése után, a Szent Anna-tóig utaztunk. Izgatottan kutattunk a medvék nyomai után. Találtunk is néhány jelet, de sajnos (szerencsére 😊), medvét nem

láttunk. Visszafelé még egy kitérőt tettünk Csíksomlyóra, megnéztük a búcsújáró helyet, valamint a templomot.

Elérkezett a hazautazásunk napja is. A finom reggeli után búcsút vettünk szállásadóinktól, ismét buszra szálltunk, ekkor már napsütésben. Marosvásárhely központjában rövid sétát tettünk, majd egy plusz programként megnéztük Tordán a híres sóbányát. Teljesen más látvány tárult elénk, mint a parajdi bányában. Mindkét hely egyedi, gyönyörű jellegzetességeket mutat. Nagyváradi rövid sétánk után pedig lassan újra átléptük a határt.

A hétfégi pihenő után egy értékelő órán összegeztük tapasztalatainkat, illetve bemutatót tartottunk és még tartunk majd képes összeállítással az iskola többi tanulójának, hogy ők is kedvet kapjanak egy hasonló utazáshoz.

Úgy érzem, rendkívüli lehetőséget kaptunk ezzel az utazással. Felejthetetlen természeti képződményeket, ember alkotta épületeket, szobrokat, kapukat láttunk, megtapasztalhattuk a székely emberek vendégszeretetét, kedvességét. A gyerekek esti közös beszélgetéseiről, bulikról nem is beszélve.

Köszönjük a lehetőséget!

Magyar Tímea